

РЕШЕНИЕ

№ 33924

гр. София, 31.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7261**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във вр. с чл. 85 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Х. А., с ЛНЧ № [ЕГН], [дата на раждане], , чрез адвокат Б. от САК,
срещу решение № 164Х/18.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците
при Министерски съвет (ДАБ при МС) на Република България, с което не се допуска последваща
молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-1193 от 27.04.2026 г. до производство за предоставяне на
международна закрила.

С жалбата се излагат твърдения, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени
процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, тъй като административният орган
е извършил детайлен анализ по същество на представените документи във фазата по
допустимост на последващата молба. Релевират се доводи, че административният орган не е
изяснил фактите от значение за спора и не е направил обоснован анализ на обстоятелствата,
относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Поддържа се, че
преценката на достоверността на представените от жалбоподателя нови писмени доказателства е
въпрос по същество. Изложено е, че са налице предпоставките за допускане на последваща молба
по производство за предоставяне на международна закрила, тъй като А. Х. А. не може да се върне
в страната си по произход поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в
С.. Оспорва се изводът на административния орган, с който е приел, че чужденецът не се е
позовал на никакви нови обстоятелства относно личното си положение или държавата си на
произход. Изтъква се несъобразяване от страна на административния орган с позицията на
ВКБООН. Позовава се на противоречива практика на ДАБ и Дирекция „Миграция“.

Жалбоподателят претендира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства относно страната на произход, както и представените от търсещия закрила доказателства, следва да прецени дали евентуално връщане до страната на произход няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Твърди се, че в обжалваното решение не е обсъден регионът, от който е търсещият закрила. Жалбоподателят отправя искане решението като незаконосъобразно да бъде отменено и делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново разглеждане при съобразяване с тълкуването на закона.

В проведено открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с адв. Б. от САК, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Представя писмени доказателства, които са приобщени към доказателствената съвкупност.

При изслушването си пред съда жалбоподателят заявява, че всеки ден има промяна в положението в С. и конфликти между правителството и демократичните сили.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ към МС, не се представлява по делото. Представя писмени доказателства и писмена защита, в която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Излага аргументи, че оспорваното решение е правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало по молба вх. № 271000-6627/29.07.2024 г. по описа на ОД на МВР - Х., РУ - Х., подадена от А. А. Х., от С.. На основание чл. 58, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), молбата е изпратена на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС). Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба с вх. № 1958/30.07.2024 г. на РПЦ - Х., от А. (собствено) Х. (фамилно) А. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в С., Х., обл. Х., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на представен документ - акт за раждане.

С решение № 10939/22.10.2024 г. Председателят на ДАБ е отказал да предостави международна закрила на А. Х. А.. Решението е обжалвано от чужденеца. С решение № 5168/28.11.2024 г. по адм. дело № 1117/2024 г. АС - Хасково отхвърля жалбата на А. Х. А.. С решение № 9321/07.10.2025 г. Върховният административен съд (ВАС) на Република България оставя в сила решение № 5168/28.11.2024 г., постановено по адм. дело № 1117/2024 г. АС - Хасково.

На 05.11.2025 г. чуждият гражданин подава последваща молба с вх. № КП-01-7820 на ДАБ при МС. С решение № 181Х/21.11.2025 г. на интервюиращ орган последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред Административен съд - София-град. С решение № 8218/27.02.2026 г. АССГ, което е окончателно, е отхвърлена жалбата на А. Х. А. срещу решение № 181Х/21.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ.

На 09.04.2026 г. чуждият гражданин подава втора последваща молба с вх. № КП-01-1012. С писмо РПЦХ-01-1720/16.04.2026 г. на чуждия гражданин е отговорено, че молбата му не е подадена по надлежния ред и, че следва да я подаде лично пред длъжностно лице на ДАБ съобразно чл. 58, ал. 3 от ЗУБ.

На 27.04.2026 г. е подадена последваща молба с вх. № КП-01-1192 на ДАБ при МС. С писмо РПЦХ-01-2064/28.04.2026 г. на молителя е отговорено, че молбата не е подадена по надлежния ред съгласно императивната разпоредба на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед горния резултат, настоящата молба с вх. № КП-01-1193/27.04.2026 г. се явява трета последваща молба за международна закрила, с която жалбоподателят е поискал разглеждането ѝ, с което е иницирал производство по чл. 76а и сл. от ЗУБ.

В молбата се сочи, че са налице нови съществени обстоятелства и доказателства относно личното положение на чужденеца и държавата му по произход, които обосновават опасение от преследване и риск от тежки посегателства. Твърди, че поради арабския си произход, изпитвал страх да се завърне в обл. Х. - район, където мнозинството били кюрди и арестували и измъчвали хора без видима причина. Посочва, че в района на пров. Х. имало нов риск от произволни задържания, военна ескалация, хуманитарна катастрофа, а в цялата страна се ширела рекордна престъпност. От близки и познати получавал информация за засилени проверки, задържания и враждебно отношение към араби сунити. В последващата си молба е посочил като значимо ново обстоятелство масовото бягство от затвора в Х. на членове на ИДИЛ. Увеличили се атаките с дроне, а родния му край в момента бил сцена на нестабилност. Завръщането му в пров. Х. било невъзможно, тъй като съществувал реален риск от произволно задържане, насилствено набиране във военизирани формирования или физическо посегателство, поради липса на ефективна държавна закрила. Чужденецът твърди, че за него било опасно да се завърне в родината си не просто от субективен страх, а поради безогледно насилие, което засягало всички цивилни в страната.

Към молбата чужденецът е представил копия на документи - племенно удостоверение, две съобщения от Министерство на отбраната (МО), изявление от МО и Окръжно №2, издадено на 22.06.2024 г. от Демократична автономна администрация на регион С. и Източна С.. Представил е още справки за С., информация от електронни медии, Доклад на Б., Отговор на ЗДОИ януари 2026 г. МВнР.

В резултат на проведеното производство е постановено решение № 164X/18.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което последващата молба за закрила на кандидата е отхвърлена. Изложени са мотиви, че представеното племенно удостоверение е било представено и с първата последваща молба с вх. № КП-01-7820 от 05.11.2025 г., подробно е обсъдено в това производство и не е прието за автентично доказателство, като постановеното по тази молба решение № № 181X/21.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ е потвърдено от АССГ. По отношение на представените копия на 2 броя съобщения от МО е посочено, че не е ясно как тези документи са свързани с личното положение и по какъв начин те обосновават наличие на нови обстоятелства. И в двата документа липсва печат, име и подпис на лицето издало документа. В единия няма никаква дата на издаване. В него се говори за споразумение, но откога е в ход това споразумение не става ясно. По отношение на копие на документ - изявление от МО е възприето, че в документа е посочено име, ранг и длъжност, но липсва дата, подпис и печат. По тези съображения така представените копия на документи не са приети за автентични. Въз основа на изложеното е направен извод, че изявленията на молителя не покриват понятието „нови лични обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като липсват конкретни твърдения, че новият режим в С. или групировки, на които последният не желае или не може да противодейства, биха преследвали чужденеца по причина на неговата раса, религия, етнос, политически убеждения или социален статус. Позоваването на обща информация за наличието на посегателства върху цивилни лица в С. не могат да наведат на обосновано предположение за основателност на лично опасение на молителя от преследване поради липсата на изложена лична причина за опасение за живота на молителя, която да е свързана с визираните в чл. 8, ал. 1 основания по ЗУБ.

Позовавайки се на справка за актуалната обстановка в С., обл. Х., органът е посочил, че се

наблюдава промяна в С., като политическата и икономическата ситуация е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване. Дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт, той не е повсеместен и не е насочен към мирните граждани. Показателни в тази насока са желанието на много сирийци за връщане в страната и положителните сигнали в поведението на новите сирийски власти. Налага се изводът, че обстановката в страната на произход на молителя, С., не води до извод, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място, молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му.

Поддържа, се че молителят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да изискват ново разглеждане на молбата му.

Решението е връчено на молителя на 22.05.2025 г. чрез надлежно упълномощен адвокат.

Така постановеното решение е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

В съдебното производство е представена в писмен вид административната преписка, включваща и оспорвания административен акт, както и справка за актуалната общественно-политическа обстановка в С..

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ 7-дневен срок от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. На основание пар. 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

В случая решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като не са допуснати процесуални нарушения, които да са предпоставка за отмяната му. Предвидената в

закона процедура по проверка на допустимостта по последващата молба е спазена, като е извършена в предвидения от закона срок въз основа на писмени доказателства.

Подадената от жалбоподателя последваща молба от 27.04.2026 г. правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото част от посочените факти относно личното положение и държавата на произход на кандидата не представляват нови обстоятелства, като относно актуалната обществено – политическа и икономическа ситуация са изложени мотиви, основани на представените в административното производство справки, както за обл. Х., така и за обл. Идлич във връзка с възможността за завръщане на чужденеца в различно от родното му населено място.

По отношение на представените с последващата молба с вх. № КП-01-1193/27.04.2026 г. копие на племенно удостоверение и копие на два броя съобщения от МО, предвид представените по делото писмени доказателства, съдът споделя формирания от административния орган извод, че в случая липсват основания за разглеждане на последващата молба за закрила на А. А.. Представеното племенно удостоверение на арабски език в превод на български език не носи белезите на официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на официално заеманата длъжност, за която липсват доказателства. Дори да се приеме същият за автентичен официален документ, съдът споделя извода на ответника, че от съдържанието му не могат да бъдат направени каквито и да е изводи, относими към личността на жалбоподателя А. А. и молбата му за закрила. В текста на удостоверението не се споменава името А. Х. А.. Не е установена връзка на жалбоподателя с някое от посочените в документа племена, включително с племето „ал-Х.. Правилен е изводът на административния орган, че в съобщенията от МО не фигурират печат, име и подпис на длъжностно лице, за да бъдат приети като официални документи, а и от съдържанието им не става ясно как се съотнасят към личното положение на молителя. Предвид изложеното и споделеното от кандидата в проведените с него интервюта при предходното разглеждане на молбата му за закрила, съдът намира, че липсват основания да се приеме, че е изложен на риск от преследване, основан на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Жалбоподателят твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка, което е в противоречие с изложеното в последващата молба за закрила, че поради поддържането на сваления режим на Б. А. се опасява от проблеми с настоящата власт. Както сам споделя, близките му живеят в С., в родното му село, и до момента не са били обект на посегателства на някое от посочените основания, също така не са пострадали в резултат от военни действия. В тази връзка жалбоподателят твърди, че последното сражение в неговото село било преди 4 години, когато кюрдите установили контрол, както и че, когато напуснал С., в неговата област нямало война, но положението не било добро. Всичко изложено води до извод, че не са представени нови факти и обстоятелства от значение за преценката за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на жалбоподателя, които да не са обсъдени в предходното производство, завършило с решение на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на закрила.

По отношение на твърденията за влошено състояние на сигурността в страната му на произход по делото са представени справка за актуалното състояние в С. актуална към 25.06.2026 г., а доколкото същата е неотнормируема в частта за провинция Д. ал Зор, следва да се имат предвид издадените в хода на административното производство справки относно пров. Х. и др. Видно от представените по делото справки, не се установява негативна промяна в състоянието на сигурността в С., напротив – посочено е, че са отменени няколко милиона забрани за пътуване на сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене, много от които се завръщат в родината си. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална помощ

и правна помощ с подкрепата на ВКБООН и партньорите му. Възстановяват се повредени жилища и се предоставя подслон на нуждаещите се семейства. Като основни причини за завръщане на сирийците е посочено политическото развитие, подобрената сигурност и събирането на семействата. В последната справка на дирекция „Международна дейност“, отдел „Международно сътрудничество“ е посочено, че е отменена задължителната военна служба. В справките липсват данни за активни въоръжени конфликти и за насилие, включително със смъртни случаи, над цивилни лица. Предвид изложеното в страната на произход на молителя - С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От друга страна, жалбоподателят не е обосновал риск за себе си, основаващ се на конкретни и индивидуални за личността му основания. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Медийните публикации не променят горните изводи и не касаят пряко жалбоподателя.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. А., с ЛНЧ № [ЕГН], [дата на раждане] , , чрез адвокат Б. от САК, срещу решение № 164Х/18.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС на Република България, с което не се допуска последваща молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-1193 от 27.04.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

Съдия: